

کتابخانه
مطهر لورای
تبریز

۳۲
۳۱
۳۰
۲۹
۲۸
۲۷
۲۶
۲۵
۲۴
۲۳
۲۲
۲۱
۲۰
۱۹
۱۸
۱۷
۱۶
۱۵
۱۴
۱۳
۱۲
۱۱
۱۰
۹
۸
۷
۶
۵
۴
۳
۲
۱
۱ ۲

در هیأت و محکم
این محکمات برایت
مجامع سن بر سر الهی
۹ ۱۷

۱۳۱۵
۱۳۷۹

در این کتاب ما بدان که بطریق شریف و محبت ستان عالم خلقت را بسلطان محیط اخلاق آشنا و مربوط ساخت
 و اقتضای لایزال علوی باعث امتزاجات احسام مغفول و تابع جودانشان را قابل درک و تقابل و در مقام تضایع
 خود گردانیده از مراتب ساطع بر ارباب عالم انتقال و تصور بر فرموده و انوار اهل سلامت را انتقال عوالم غایب
 فرموده و نور هدایت رسانیده و کل و افضل بشر را که در صراط مستقیم است علیه و الله و در مقام نور و بر تشریف
 قصوی رسالت کرامت فرمود و پیغمبر ابرار را که در عالم غایت شرف و نور و در مقام نور و بر تشریف
 غرایب است و خلافت تعیین کرده و اولاد و خلفا را که از غایت شرف و نور و در مقام نور و بر تشریف
 تابع کرامت بر سر نهاده و علمت مامت پوشانیده و بجهت **کشتن سقینه نوح** رهنا بجاهات کور
 صلوات الله و سلامه علیه و بپایان اجماع **اما بعد** چنانکه بدو از حق و بندگی کمتر اعتنا این محمد تاسعین
 مظفر کجمن همیشه خاطر فیض ما از جوهره شیرین بادشاها و مجاهد ستاره سپاه مظهر لطف که آری بن بین بنی
 القلب بکلیبستان جل **ابوالفضل شاه عباس الحسینی** از حق تعالی علیه و الله و ملکه و سلطان و فاضل عالم این بزم
 و احسان تحقیق و تفتیح لکام غوی راغب و مایل بود بخاطر فائز این بنده داعی بنظر و مبر که بقدر استعداد و
 توانش و بعضی سال درین فن با لطف ترقیم نموده و بارگاه عرش شتابا معروض دارد و لیک درین مدت
 بیش از پنج سال که ملازم کتاب نظر انساب بود از کتب اصفیاء که بسبب فحاشا خلافت بر ذمت است و الا اینست
 شایع لازم شده بود ما بن مطلب در عقده شوقی و این مقصد در برده و توفیق محبوب و مستور ماند تا آنکه

اصل مکتوب
 بسم الله الرحمن الرحیم

در این کتاب ما بدان که بطریق شریف و محبت ستان عالم خلقت را بسلطان محیط اخلاق آشنا و مربوط ساخت
 و اقتضای لایزال علوی باعث امتزاجات احسام مغفول و تابع جودانشان را قابل درک و تقابل و در مقام تضایع
 خود گردانیده از مراتب ساطع بر ارباب عالم انتقال و تصور بر فرموده و انوار اهل سلامت را انتقال عوالم غایب
 فرموده و نور هدایت رسانیده و کل و افضل بشر را که در صراط مستقیم است علیه و الله و در مقام نور و بر تشریف
 قصوی رسالت کرامت فرمود و پیغمبر ابرار را که در عالم غایت شرف و نور و در مقام نور و بر تشریف
 غرایب است و خلافت تعیین کرده و اولاد و خلفا را که از غایت شرف و نور و در مقام نور و بر تشریف
 تابع کرامت بر سر نهاده و علمت مامت پوشانیده و بجهت **کشتن سقینه نوح** رهنا بجاهات کور
 صلوات الله و سلامه علیه و بپایان اجماع **اما بعد** چنانکه بدو از حق و بندگی کمتر اعتنا این محمد تاسعین
 مظفر کجمن همیشه خاطر فیض ما از جوهره شیرین بادشاها و مجاهد ستاره سپاه مظهر لطف که آری بن بین بنی
 القلب بکلیبستان جل **ابوالفضل شاه عباس الحسینی** از حق تعالی علیه و الله و ملکه و سلطان و فاضل عالم این بزم
 و احسان تحقیق و تفتیح لکام غوی راغب و مایل بود بخاطر فائز این بنده داعی بنظر و مبر که بقدر استعداد و
 توانش و بعضی سال درین فن با لطف ترقیم نموده و بارگاه عرش شتابا معروض دارد و لیک درین مدت
 بیش از پنج سال که ملازم کتاب نظر انساب بود از کتب اصفیاء که بسبب فحاشا خلافت بر ذمت است و الا اینست
 شایع لازم شده بود ما بن مطلب در عقده شوقی و این مقصد در برده و توفیق محبوب و مستور ماند تا آنکه

[illegible]

iv

[illegible]

کند ز این کلام

و سلاطین و سواد حال دنیا و کتاب و وقوع موت و در باب و باران و بعد بقرن چکر که در علم خصل بود و حدیث که بود و در کتب
اقامه و اگر عطار دست خط اندیش باید و در بوزن و قانع شود و هلاکت مردم و طاعون و در مواضع شده و **که در حدیث** **باید** **است**
کنند بر سواد حال کتاب و در و در کثرت غنای و معانی و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است
و فاد و حال و غبار و مردم و باران و اهل فضل و کمال **که در حدیث** **باید** **است** و معانی و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است
عاشای که در علم خصل **باید** **است** و معانی و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
اهل شرق و دهم و بسیار غنای و کثرت و باد و باران **که در حدیث** **باید** **است** و معانی و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است
ما بله تیری و در در نشان از اطر سواد و افاد و اگر این حالت بعد از انوار و تابش از اجتماع و استقبال نیت دهد تا نیک
امروز که در کتب بسیار و مکان و کونین اکثر در دنیا و ساز خصل شود و در دولت و غلبه باد و غنای و عظیم این فن و در و در **که در حدیث** **باید** **است**
که در حدیث **باید** **است** و در کتب بسیار و مکان و کونین اکثر در دنیا و ساز خصل شود و در دولت و غلبه باد و غنای و عظیم این فن و در و در **که در حدیث** **باید** **است**
نظم و دیدن و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
و این و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
غامر و در دولت و کمال و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
و مکرر و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
سودمند آید و در وقت و اگر در علم خصل و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
علوم و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
و بسیار و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
خودستان و آمدن و علم و در وقت و اگر در علم خصل و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
کند بر حدیث و ابراه و تباریک و هوا و باران و اگر کثرت باشد و دید آمدن و خبر و بزرگ و اصلاح میان هر مان و بسیار یکی است
و آفت حیرت و انوار و در وقت و اگر در علم خصل و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
و ضعف و مان حامل و داند و در عالم و باران و در کثرت و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
بود و کثرت و اگر در علم خصل و در دنیا و دیار و رطوبت و ظلمت هوا و کثرت بارها و بسیار یکی است و وقوع و حیرت باقی و باران
و در کتب بسیار و مکان و کونین اکثر در دنیا و ساز خصل شود و در دولت و غلبه باد و غنای و عظیم این فن و در و در **که در حدیث** **باید** **است**

اراچیف و تحت و خجاست و ریخ عال و مقبره نان و یاری جوانان و کلک مزارها و ازده و عثزه و بهرم که مفاجات و
 خصوصت میان کار با عوامه و کوا بی تعلیم و فساد انجارد و جستن ادهای صید و در عروق و بیث علوم را خدو اهل افریه
 و بدی حال اهل افریه و قنار ادها بشال و کنگنه پس اگر نزل مستطع بود دلالت کندها که با بل بعضی اهل افریه
 خود با بقل اسلند و اگر عطارد مستطع باشد صلاح اهل افریه و خوشی هوا بود **اگر در زمان بود** دلالت کند بر کثرت بار و جیف
 و تفاوت رخا و خصوصت علوم و مردم شریف اظهار اهل و فساد انجارد و ازده اهل بل و حکما و تجار و اهل بازار و حدیث
 رباح و بعد و برق و اسکان باران و قلت غلات کتاب و دوزخ و پهل و افسری و در نزل مستطع باشد حد و باران باشد
 و جستن ادهای مختلف و اگر عطارد مستطع باشد افتاب و دشمنان سناغت و خلاصت کند **اگر در زمان بود** دلالت کند
 بر دوزخ اهل و زیاده شدن آنها و دوزخها و قلت بعد و دوزخ و غوث و در که یکا از باران و کم و کثرت اراچیف و بدی
 هوا و سراسر ادها و فساد انجارد و فساد انجارد و بر شایع و افریه و خصوصت میان اهل و اسکان و سناغت
 و اگر نزل مستطع دلالت کند بر غفلت یا فتنه ملک یا بل بر دشمنان و موت بعضی از فرماندهان و زلزله و اوسر و ادا که
 عطارد مستطع بود دلالت کند بر دشمنان و غوث و حاکم تاس و خرابی بعضی مواضع و در اوقات و حکم قتل کردن با دشمنان و مردم
 فرزند خود را یا شخص را که بمنزله فرزند نبوده و چون **مرقا و عطارد و زحل در ثانی** دلالت کند بر اهرای سیاه و از نیکها
 که در ریخ بندد و وقت و زمان ثبات و فساد و حال افرات و دریا و بقا و کشتیا و آمدن و کار در اهراس کار و ادها
 و فساد انجارد و رونق کشاد و زمان و دها و قوا و ریخ و جستن با نمان و بیاری و دبار با بقل و قنار و تحت و اضاغیغه
 بلکه خوا خوشتر بود که اگر دلالت ادها شود دیگر بوده باشد و وقت بغیر غیبت بود و تفاوت رخها میان یکی از فوشتن
 عطارد و زهره و دوزخ و قنار و جوانا کتب و مواظره اراچیف و حدیث **اگر در زمان بود** دلالت کند بر خلاصی
 و سنان و سفرهای زیاده و ازده و خوابی و صغده و غلبه کردن آنها و اعتدال هوا و کثرت موت و در بل و فتنه و دیساری
 و اوسر خلاصی و ادها و زمان اگر نزل مستطع بود که بعضی از زمان با دشمنان باشد و حدیث و ثبات از وقوع زلزله و باران
 اگر عطارد مستطع باشد اسقاط انجارد و دانی کث و رنغ و کثرت اوضاع **اگر در زمان بود** دلالت کند بر کثرت بار و جیف
 اراچیف و یون و قنار و زبان اراچیف و سراسر بنید و اراچیف و خصوصت میان فرمان و وسد و شدن ادها
 اگر اراچیف و قنار و جوب میان سناغت و دوزخ و ادها و کثرت طاعون و موت و فسادات و مکانات میان ملک

[illegible][illegible][illegible][illegible]

تقدم
حدود
بالتفصيل

2

11

[illegible][illegible][illegible][illegible]

این کتاب از قلم
 مولی خاندان
 کاشانی است

[illegible][illegible]

اولم

[illegible][illegible]

مَقْدُ

خوم
حد و شهر
کر

کین از
روایت که از مختصر رساله
سید احمد دکنی

آفت

۱۰۰

انند البه جزا ان بن بر اصله

خراج
س و ملی که در بدن پیدا شود
مگر

کومتان

کرم
درخت الموم
صالح

خبر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مدرسة للعباد

فیاض
بیاض

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

24

[illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

بعد از آنکه در آن طوطی دیده باشد و مراد از آن طوطی را بدست
کرا و مراد از آن در آن طوطی را بدست

خبر

مکرم

نام

三

في الجمل

[illegible][illegible]

در مکتب

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 فاعلموا ان
 العلم هو نور
 يضيء القلب
 ويهدي السبيل
 والجهل هو ظلمة
 تغطي القلب
 وتضل السبيل
 فاستنيروا
 بعلوم الله
 واتقوا
 عقاب الله

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, written on a separate sheet of paper.

[illegible]

انفع

[illegible]

10/10

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible]

و بادا که هر چه
و خا و خروج کند
و حرب و خون رنجش

[illegible][illegible]

آمدين

37

مانک

بیداریدم

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the manuscript's content.

[illegible]

جنتك مر

[illegible]

ما عندكم

۱۷۲

بیات و عین

باب رجب و

10

[illegible]

[illegible]

کس

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

د
ع
س
اش
چن
در
وس
پو
فان
مور
بیر
هفت
هر
بود
بیات
مسرت

[illegible]

بیت پر از این بیت است و در هر سال بود **صلوات** در جمیع جایز

[illegible]

قرآن

و اگر روز و شنبه بود

[illegible]

نبات زمينى

3-

بر رعیت بود و بعضی چنانکه اندک جنگ و فتنه و خون ریختن در ولایت مردم بود و استغنی که در ولایت و ناکامی یافت
و غلبه زانو بود و با وسایل **فصل ۱۰** در حکم هر که از راه خیر از اسامان پیدا شود (دلیل آنکه در هر میان در آن
جنگ و فتنه و وضو و خون ریختن و سیاحت مردم در دست یکدیگر در راه استونی و دیگر جایی که هر یک از ایشان و دیگر
میان پدید دلیل کند) یا بشناسد یا در راه مردم بداند وی قطع کند و دیگر شود و بدینسان قایل باشد
از ایشان و بریند و در هر میان نام داران را بشناسد که هر چه در میان خود و معلوم شود **فصل ۱۱**
در حکم هر که از راه اسرار و سرقت یا بشناسد دلیل کند که جنگ و فتنه و خون ریختن بسیار
بود و استغنی که در ولایت بود و او را بجانب مغرب بود دلیل کند بر خیر یافت و ای ولایت و انجمن اطراف مردم خله در
زایل التوت بود **فصل ۱۲** در حکم عیال که در اینجا عیال در اسامان پیدا شود دلیل کند که سواد و افراسیود
رعیت را از صادره می برد یا بشناسد و مردم در رخ و اندام و استغنی که در میان اسامان کسب معلوم است
بود **فصل ۱۳** در حکم ماندن شیخی که در اینجا شیخی را پیدا شود دلیل کند بر این راه باشد یا بر راه و استغنی که
وکی طعام از انجمن اسامان را کسان اسامان در ذات **فصل ۱۴** در حکم عیال که در اینجا مرد عیال که در میان
کسب هلا شود و اگر در اینجا را بشناسد یا هفت ماه از هر دلیل کند که یا بشناسد شهر هلا شود و ویشو و غلبه
و انکی و حبیب و اگر در اینجا را بشناسد و کشتن و خون ریختن بود که او را حاله آرد شاه بود و اگر در اینجا را
بغیر از این را بشناسد که او را در راه این راه و غیره کشتن و وضع را هلا شود و اگر در اینجا را بشناسد و اگر در اینجا
پارسته و دشمن پیدا شود و از اسامان عیال یا بشناسد که چنانکه عیال می گوید و اگر از مردم این راه را بشناسد
بر سر لای مردم و غیره و اسامان را بشناسد یا در عیال اسامان را بشناسد و اگر از اسامان التوت بود دلیل کند که عیال
در اسامان بود **فصل ۱۵** در حکم هر که از راه بوق و ترشش دلیل کند که در راه با مردم و استغنی که در میان
مغرب کند و در ولایت استغنی که در ولایت و اسامان را بشناسد که از اسامان مردم را از میان می برد **فصل ۱۶**
در حکم صاعقه که در اینجا آتشی را هلاقت دلیل کند که در میان کسب و مردم در میان و مردم را بشناسد و اگر در اینجا
سبب در میان و از زمان زایل می رسد **فصل ۱۷** در حکم باران که در میان کسب و مردم را بشناسد که در میان کسب و مردم را
بجستنی و آب و بی و لای و کسب و معیشت از میان کسب و مردم را بشناسد و از زمان آتشی بشناسد **فصل ۱۸** در حکم

مہتران

بجز در حق
کندم و در دنیا بود و احوال آن
خوش گذرد و اگر چه ما هم بزرگ
وصله دادیم

ووصله مع

[illegible]

شکریہ

[illegible]

و اکمینن اسبیا ر بود

[illegible]

در روز بیستم از وی سعد
الاسعد برآمد و حقه و
نمود

وضیف احوال عتیقہ
بادشاہ

五

که از رستاخیز هم بجا نماند و گفتند که در روز قیامت در آن شهر انحراف می باشد و با هم
مراقب باشند و بپایان رسانند و بعد از آن در آنجا بمانند

افتتاح الفتاوى

الامم عام الف ليلة اله للادو القضاة
عبد الله بن عبد السلام فبعد من القضاء على كل امر

في

الامير المظفر ناصر الدين محمد بن طاهر بن عبد الله بن طاهر
بن ابي طالب بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة
بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة
بن الياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

المعرف

المعرفة افضل من الصلاة واعلم انما يجب
على كل بالغ عاقل الا لما يضر النفس او شرب
في صحته الاسلام لاقى وجوبها ويحب
امامهم فعلمها معرفة الله تعالى وما
يصح عليه وينفع وعادله وحكمته وتبوء
بيننا صلى الله عليه واله واما امة

٢٤٠
 ١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

اما غير فليس بامر الله عز وجل

اى من الحاد المعادى من عود
 الخلق بعد ما بهما يدلف والحمة
 والبار والرب والعقاب على الفصل
 ثم
 المار لان به زمان خست
 الامام عليه فان انا خصونا
 ليس من الناس صفنا فان
 المحبة بين العباد والاكام
 والعقل والبرق والشمس
 الفصل

لاخذ عن المجتهد ولو بلسطة واسايط
 مع عدالة الجميع فمن لم يقتضها ذكرناه في
 ياخذ كما وصفناه فلا صلاة له **ثم الصلاة**
 اما واجبة او مندوبة وبجئنا هنا في واجبة
 واصنافها سبعة اليوميه والجمعه والعبد
 والايات والطوائف والاموات والمترمين ذر

اعلم انك تفانيه بغرضي بار
انقذا و الكره و الحزن يا حبيب الكبر
عبد الاحبار علي الصفا هـ

من الصلاة بالندوة والندوة على الندوة الكوفة لفر
الندوة بالندوة والندوة بالندوة

هذا الكتاب قد تم في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٤ هـ
بمدينة القاهرة بمصر
في دار المطبعه
الملكيه
بمصر
في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٤ هـ
بمدينة القاهرة بمصر
في دار المطبعه
الملكيه
بمصر

الاف

الاول من المصالح وهو المصالح
والثاني من المصالح وهو المصالح
والثالث من المصالح وهو المصالح

بما انه حرر
والثاني من المصالح وهو المصالح

وشبهه وما يتعلق بها قيمان فرضه نظر

والفرض هنا هو الفرض والمفعل رسالة مفتر

الفصل الاول في العتاد وهي ست اولى

الاولى الطهارة وهي اسم لما يبيح الصلاة من

الوضوء والغسل واليتيم وموجبات الوضوء

احد عشر البول والغائط والريح من الموضع

الموضع من المصالح وهو المصالح
والثاني من المصالح وهو المصالح
والثالث من المصالح وهو المصالح

الاولى الطهارة وهي اسم لما يبيح الصلاة من
الوضوء والغسل واليتيم وموجبات الوضوء
احد عشر البول والغائط والريح من الموضع

الاول من المصالح وهو المصالح
والثاني من المصالح وهو المصالح
والثالث من المصالح وهو المصالح

الموضع العتاد وهو المصالح على الحاشية

تحقيقاً وتقديراً والمفعل للمفعل والمفعل

والاستحاضة والنفاس ومسح اليد

بجساً وتيقن الحدث والشك في الوضوء

والشك في الاخر وتنفذه الجاهل والمسلم

والموت وجب اليتيم بوجباته عند الحاجة

الاول من المصالح وهو المصالح
والثاني من المصالح وهو المصالح
والثالث من المصالح وهو المصالح

وقد يجب الثلثة بنذر وعهد ويدين

او قتل عن العير والغاية في الثلثة

الصلاة والطواف ومسح المصحف

الاخيرين بعبادة دخول الجنب وشبهه

المجدين واللبث فيها عليها وقراءة

العتاريج ويحق الغسل اليوم للجنب

والجانب واللبث فيها عليها وقراءة

العتاريج ويحق الغسل اليوم للجنب

والجانب واللبث فيها عليها وقراءة

العتاريج ويحق الغسل اليوم للجنب

والجانب واللبث فيها عليها وقراءة

العتاريج ويحق الغسل اليوم للجنب

الاول من المصالح وهو المصالح
والثاني من المصالح وهو المصالح
والثالث من المصالح وهو المصالح

وذلك الدم والاولى اليتيم مع نفذ الغسل
ويحق اليتيم بوجباته عند الحاجة
شروط وجبات الوضوء اثني عشر الاولى اليتم
مقارنة لا تبدأ غسل الوجه اذ هو لا سبحة
الصلاة لوجوهه فتره الى ويجب استدامتها
حكماً الى الفناء ولو فوي المحتار المرفوع الى
الاول من المصالح وهو المصالح

الاول من المصالح وهو المصالح
والثاني من المصالح وهو المصالح
والثالث من المصالح وهو المصالح

البرهان الحقيقي وحكم الامداد شعر الذي
 طوعا وما حوله الابهام والوسطى
 او حكما وتيقن قيل ما ينع ومولا دخل في
 البرهان الحقيقي وحكم الامداد شعر الذي
 طوعا وما حوله الابهام والوسطى
 او حكما وتيقن قيل ما ينع ومولا دخل في

ان باعد الراجح في هذا ان السلف
او من بعدهم لم يثبتوا له
خلافه الا في بعض النسخ

اما الكيف من الشعور فلا يجب البده بالتمنى
بالاعلى ولا يجب عن فاضل التعجب عن الوجه
الثالث **عمل** اليديين من الموفقين مبتدئاً بها
الى راس الاصابع ويجب تخليل ما منع وصول
الماك الحارة والشعر والبده بالتمنى **الرابع**
مسح شعرة اليد الحقيقية **أوجهاً** و
ياقصوى القدر وار
ياقصوى قدره

المدد فاضل عن العبد المذنب
 الخراج بطريق غير عادية
 من بين غير الخراج
 على
 ومجلس القضاة
 ومجلس
 السيد
 اي بالقرعة فلو ابدلوا الصانع
 بالبيع على الاصح عندنا

اوبشتم ببقية البلل ولولايص او منقوش **الحاصل**
 مسح ببقية الرطبتين من روس الامعاء **الحاصل**
 المساق باقل اسمه بالبلل فلواستاف ماء **الحاصل**
 اي بالاربعين الذي على عطائه رطل
 المعين بطل وحوذ لاخذ من شعر الوجه
 سوا كان الشعر وليا
 وينبغي البسطة بالتمني لاحتياط ولا يكون
 يدعى اذ تدهل لها فتوقد السرا او سمها في محال
 النكس بل يبدى بالاحصاء **الحاصل** الترتيب
 بل يحون على اربع على الاقوي رطل

هذا بناء على ان الله هو الفصل
من السابق والقديم وهو الحق القديم
وانما الخلق هو المخلوق والخلق
اما السابق الذي خلق الله هو الذي
ولم يخلق من قبله من ان الله هو
ان الله يخلق بالاحسان كان له
الملك والحق القديم

فلا يجوز قتل ذلك الصبي ولا
يجب قتله الا بغيره ولا يلزم
قتل ذلك الصبي الا بغيره

فصل في بيان ما لا ينبغي ان يكون له من المصروفات

وان شاء الله

3,

1

[illegible]

كما ذكر **السابع** الملاءة وهي متابعة المفعول
بحيث لا ينفك السابق من الأعضاء المفعول
كسرة الخرقلة **المآث** من المباشرة بنفسه
فلو وصاه عيبنه للعزيب بطل **السابع** طهارة
الآو وطور ربيته وطهارة **الصل** العاشرة باحته
فلو كان مغصوباً بطل **الفا** عشر أجره وعلي
ما عساه سابعاً

[illegible]

[illegible]

والمعنى ان الله تعالى لما خلق الانسان خلقه على صورة الانسان
التي هي الانسانية التي هي الانسانية التي هي الانسانية

2

والا وهو عظيم
في الكونين دار ولا ذلنا السبع
وعن المشرك بيبه ايضا در
والاس والارض عظم واذا غلب
والمفرد المشرق بين الجاهيل فان قيل
والا في

على جادة واحدة

٢
اولا تم الحياه
بعينها كما قال اولي
٢
كانت في الوضو وكنت في المرح
تدركني شيا فنتا وكما طهرت عنك
ولو قام على كل نفس ريقا به عنك
عنه وطهرت عنك بعد ذلك

ان اوز ما دون في الشجره في اهل كان
مضوا كما في الخليل ليع عسل بلبل
للأمر وانا في سرور ولاح هذا المي

1375

من وجوده أو غير ذلك
واما ان الله لا يخلق الا ما يشاء
اي انه لا يخلق الا ما يريد

علاء الدين
محمد بن
مطابق
خلعت
الزاهر
الزهر

فان يكون الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت

لا يكون جلده صيته **الثالث** ان لا يكون جلد
عنه لملك او صوفه او شعرة او وبره
الا لخن والسحاب **الرابع** لا يكون معظوبا
الخامس ان لا يكون حريصا للرجل
والثنا في غير الحرب او الضرورة ولا ذهبا
ولهما ولا يجوز في سائر اقسام القم الا ان يكون

فان يكون الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت

فان يكون الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت

له ساق وان قصر **المقدمة الرابعة** من
الوقت وهي الحسن للظن والشمس
المعلوم بظهور الظل في جانب المشرق والعصر
الفرغ من الظهر ولو تقدى والمغرب الى
ذهاب النور المشرق وللغشاء الفراع منها
ولو تقدى وتاخيرها الى زهاب المغربيه

فان يكون الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت

افضل وللصالح الفجر المعترض ويترك وقت
الظهرين الى دخول وقت العشاءين ووقت
العشاءين الى نصف الليل وللصالح الطلوع
المقدمة الخامسة المكان ولسترا فيه
امرا لا ولا كونه غير مفصوب وطهارته
ويجوز في الخس بحيث لا يتعدى النجاسة

فان يكون الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت

فان يكون الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت

الى الصل او يحمله في مسجد الجبهة
فيشتطها رته مطلقا **الثاني** كون المجر
ارضا وبنا فعا غير مأكلا وصلوبي عاده
السادس القبلة ويعتبر فيها امران **الاول**
توجه المصل الىها ان عليها ولا عود على
امارتها كجعل الجدي خلف المنك لا يمين

فان يكون الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت
فان كان في غير وقت الصلاه في هذا الوقت وان كان في غير وقت

والمغرب والمشرق على اليمن واليسار للعراق
وعكسه لمقابلته وكطالع بين السهيلين
العينين ولجدي على المنكحة ليس ^{غنية}
بنات نفس خلفه لاذن اليمن المشاي
وعكسه لليمني وجعل الثريا والعبرق على
اليمن واليسار للمغرب وعكسه للمشرق

اليمين وكذا الفوق على اليسار وهو محج منقش
اجعل الذرا وهو اوطاع على الجانب

۵۱۵

وان فقد الامارات قلدا **للساني** توجه المصلى
الى ربح جهات ان جهلها ولو صاق الوقت
الى ربح جهات **فقد سق فضلا**
مقدمة سق وحصل وان كان بعضها
بدلا عن بعض كاذب الطهارة **شعر السفر**
لوقت موجبة رباعية الا في اربع اداء

[illegible]

كان من الامور التي قد عرفت ان الله تعالى قد جعل في كل شيء حكما
والعلماء قد اختلفوا في معرفة هذا الحكم فقالوا ان الله تعالى قد جعل في كل
شيء حكما فاما في الامور الدنيوية فالحكم هو ما يوصل الى صلاح الدنيا
واما في الامور الدنيوية فالحكم هو ما يوصل الى صلاح الدنيا
والعلماء قد اختلفوا في معرفة هذا الحكم فقالوا ان الله تعالى قد جعل في كل
شيء حكما فاما في الامور الدنيوية فالحكم هو ما يوصل الى صلاح الدنيا
واما في الامور الدنيوية فالحكم هو ما يوصل الى صلاح الدنيا

المعارف مع معارفه والادب المعارفها
افعال افعال العلاء التي تنترك صفها
حقيقتهما

[illegible]

تحت كبريت اليه من تحت عرش الملك والذين كما دفعه وحلوا
 انا انا وحده من تحت كبريت القصور في قلوبنا من اليه
 والذين كبريت ايمان واننا نفضل جميع حاله

قسوة في هذه الصورة
 الاول كاسي
 انما قاله صفه الان اليه انما يكون القالب
 فلا يكون النطق المذكور بواحد
 بوضوح في اوضاعها

انما هو المسمى بـ "الكتاب" والاسم الذي كان يسمى به في اللغة هو "الكتاب" والاسم الذي كان يسمى به في اللغة هو "الكتاب" والاسم الذي كان يسمى به في اللغة هو "الكتاب".

لحم

القصص ولا يعبر باللفظ لانه كلام لغوي
 حاجة بعد الاقامة **الثاني** في التحريم وفيها
 احدى عشر **لأول** لفظ بها وصورتها
 انه كقولنا للصبي بطلت **الثاني** في
 قولنا بالعجمية احتيازا بطلت **الثالث** الملاء
 فلو فصلنا بعد فصلا بطلت **الرابع** مقارنتها

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

بطلت

لبيته فلو فصل بطلت **الخامس** والسادس عدم
 المد بين الحروف فلو مد حرفه انه بحيث يصير
 استهما بطلت وكذا لو مد كبرحت يصير
 جصعا بطلت **السابع** نزيها فلو عكس
 بطلت **الثاني** من اسماع نفسه تحقيقا او تعديلا
الثاسع اخراج الحروف من مخارجها كما في الازكار

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

الاذكار **الخامس** والسادس عشر قطع العزم
 من انه ومن الكبر فلو وصلها بطلت **الثاني**
 القلة ولجبا قهاست عشر **لأول** قلة
 الحمد والسود في التثنية وفي الاليتين
 من غيرها **الثاني** في مراعات اعربها وتشدیدها
 على الوجه المنقول بالثاني فلو قف بالشدة

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

بطلت

بطلت **الثالث** مراعات ترتيب كمالها فيها
 على المتواتر **الرابع** المواه فلو سكطوا
 او قل خلاها من غيرها بطلت **الخامس** مراعاة
 الوقف على اخبار كلمه مما فظا على النظم فلو
 وقف في ثنا الكلمه بحيث لا يعيد قاريا او كثر
 على كلمة بحيث يغل بالنظم بطلت **السادس**

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

منه ان كان في الكلام ما لا يفسد المعنى
 من حيث هو لا يفسد المعنى

الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

الاستقرار فلو مشى وكان على الرجل ولو

معقوله او في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

ولو عجز عن القيام اصلاً فلو عجز لم يطح

في الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

الاستقرار فلو مشى وكان على الرجل ولو

معقوله او في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

ولو عجز عن القيام اصلاً فلو عجز لم يطح

في الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

الاستقرار فلو مشى وكان على الرجل ولو

معقوله او في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

ولو عجز عن القيام اصلاً فلو عجز لم يطح

في الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

الاستقرار فلو مشى وكان على الرجل ولو

معقوله او في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

ولو عجز عن القيام اصلاً فلو عجز لم يطح

في الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

الاستقرار فلو مشى وكان على الرجل ولو

معقوله او في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

فلو عجز استلقى فان خفا وثقل انتقل فارقاً

في الثاني دون الاول **الخامس** الركوع ولو طحا

تسعه **الاول** لا يخفى ان ينزل كفاه كثيراً

ولا يجلي لوضوح **الثاني** الذكر وهو سجدان في

العظيم وسجدة او سجدان الله ثلاثاً للتمسك او

سجدان الله للمضطر **الثالث** عتبة الذكر فلو

وغيره انما هو في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

ولو عجز عن القيام اصلاً فلو عجز لم يطح

في الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

الاستقرار فلو مشى وكان على الرجل ولو

معقوله او في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

ولو عجز عن القيام اصلاً فلو عجز لم يطح

في الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

الاستقرار فلو مشى وكان على الرجل ولو

معقوله او في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

ولو عجز عن القيام اصلاً فلو عجز لم يطح

في الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

الاستقرار فلو مشى وكان على الرجل ولو

معقوله او في الاستيقظ قدماه عليه لختاراً

بطلت ولو عجز **الرابع** ان يقارب القدمان

فلو تبعاً على ما يخرج من عجزه الفياض بطلت

ولو عجز عن القيام اصلاً فلو عجز لم يطح

في الاستقلال فلو اعمد مختاراً بطلت **الثالث**

في معنى السكون ولا خذله بل استماه **السادس**

ان لا يطيها فلو خرج بطلت ولو طحا

عن كونه مصلياً بطلت **السادس** السجود

ولجبائه اربعة **الاول** السجود على الاعضاء

السيعة للجهة والكفين والركبتين وابهاى

الرجلين **الثاني** يميني اعضاء المصلي فلو

في معنى السكون ولا خذله بل استماه **السادس**

ان لا يطيها فلو خرج بطلت ولو طحا

عن كونه مصلياً بطلت **السادس** السجود

ولجبائه اربعة **الاول** السجود على الاعضاء

السيعة للجهة والكفين والركبتين وابهاى

الرجلين **الثاني** يميني اعضاء المصلي فلو

في معنى السكون ولا خذله بل استماه **السادس**

ان لا يطيها فلو خرج بطلت ولو طحا

تخامل عنها بطلت وكذا لو سجد على صلاتين
من الاعتماد عليه كالسجدة **الثالث**
وضع اليده على ما يصح السجود عليه **الرابع**
مساواة مسجدة الموقفه فلو علا او سفل زيادة
عن ثلثه بطلت **الخامس** وضع ما يصدق عليه
الوضع فلو وضع ماله من العنق فلو وضع منه

دون ذلك بطلت **السادس** الذكر فيه وهو
سبحان الله رب العالمين او ما ذكر في
الركوع **السابع** الطائفة بقدره ساجدا فلو
رفع قبل اكماله او شرع فيه قبل وصوله بطلت
الثامن عينية الذكر **التاسع** الوالة **العاشر**
اسماع نفسه كما ذكر **الحادي عشر** رفع الرأس

الثاني عشر الطائفة فيه بحيث يسكن ولو
يسير ولا يجزى في السجدة الثانية لذاتها
الثالث عشر ان لا يطيلها كما من **الرابع عشر**
تخشية السجود فلا تجزى الواحد ولا يجوز
الزايد **السابع** **الشهادة** ولجبااته تسعة
الاول للباس له **الثاني** الطائفة **الثالث**

الشهادة **ان الرابع** الصلاة على النبي **الخامس**
الصلاة على آله **السادس** عربيه **السابع** تنزيه
الثامن للوالاه **التاسع** مراعات المنقول وهو
استهذان لا الدلالة به وحده لا شريك له **الشهادة**
ان محمدا عبدي ورسوله اللهم صلى على محمد وآله
بذلك بلا دونه واسقط واوا العطف ولقط **الشهادة**

لم يجز ولو تركه وحده لا شريك له اولفظه عبده
لم يضر **الثامن** التسليم ووجباته تسعة **الاول**
للجوسله **الثاني** الطمانينه بقدر **الثالث**
احد العبارتين اما السلام عليكم ورحمة الله
وبركاته او السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين
الرابع الترتيب كما بين كتابته **الخامس** عربيته

السادس

السابع موالاته **السابع** مراعات ما ذكره في
نكاح المسلم وجميع الرحمة او وحدها بركات او
نحوه بطلت **الثامن** تلحين عن الشهد ولا
يجب نية الخروج لها وان كان لحوط **التاسع**
جعل المخرج مكرما لقرعته من احد العبارتين
فلا جعله الثانية لم يجز وجب فيه وفي الشهد

اسماع لنفسه فهاذه جميع الوجبات **فان ارد**
الحصر ففي الركعة الاولى احدى وستون وفي الثانية
اربعة واربعون وفي الثالثة تسعة وثلاثون
وكذا في الرابعة وان تغير التسبيح صار في كل واحد
منها اثنان وثلاثون وفي الثانية مائة وثلاثة
وعشرون فرضا وفي الثالثة مائة واحد وسبعون

بني

وفي الرابعة مائتان وعشرة وفي الخمس حضرا
تسعين مائة واربعة وعشرون فرضا مقارنة
حضرا وسفرا والتمتع ثمانية وخمسة وسبعون
حضرا وسفرا ست مائة وستة وخمسون **الفصل**
الثالث في المتافيات وهي خمسة وعشرون
الاول نواقض الطهارة مطلقا ومبطلاتها

استاءة ولبس وكثرة

عمداً كالظهاره بالما المجزى والمصوب عمداً
عالمياً في الأحكام **الثاني** استند بالفتله مطلقاً
أو البين واليسار مع بقا الوقت **الثالث**
السكوت الطويل عاده **الرابع** الفعل الكثير عاذ
الخامس عدم حفظ عدد الركعات **السادس**
الشك في الركعتين الأوليتين أو في الثانية أو في

في المغرب **السابع** نقص ركن من الأركان
للحكمة الشبه والتكبير والقيام والدخوع
والسجدة وزيادة مطلقاً **الثامن** نقص
ركعة فضاء ثم يزيد بعد المنافي مطلقاً
التاسع زيادة ركعة ولم يقع لآخر الرابعة
بقدر الشبهة **العاشر** عدم حفظ الأوليتين

الحادي عشر ايقاعها قبل الوقت **الثاني عشر**
ايقاعها في مكان أو ثوب نجسين أو معصوبين
مع سبق العلم ولما البدن **الثالث عشر** منافاتها
لحوادث مضيق على قول **الرابع عشر** البلوغ في
أشائها إذا بقي من الوقت بقدر الظهاره وركعة
فهاذه منافاتها وإن كانت سهواً **الخامس عشر**

تعد وضع لحد البدن على الأخرى لغير تيقنه
السادس عشر تعدل الكلام بحرفين غير قرآن ولا
دعا ومنه التسليم **السابع عشر** تعدل الأكل والشرب
الألفي الوترين ببرد الصيام وهو عطشان **الثاني**
عشر تعدل القهقهة **الثالث عشر** تعدل الكلاوس
الديبا العشرون تعدل تركه ويجب مطلقاً ٥

الاجزاء والاختلافات في عدد الجاهل فيها **الخامس**
والعشرون تعدل الخراف من العبد مطلقاً
السادس والعشرون تعدل زيادة مطلقاً **الثالث**
والعشرون تعدل الرجل عقد شهره **الرابع**
والعشرون تعدل وضع لحد الرجلين على الأخرى
راكعا بين ركبتيه ويسمى التطبيق على خلاف

فيها **الخامس والعشرون** تعدل كشف العورة في
قول ومهم من بطا به مطلقاً صارج ما يتقلى
بالخض الف وتسع ولا الخلفه المحصر بل يكتفي
المعقب بها والله الموفق **والخامس** فقهها ثمان
الاول في الحال الواقع في الصلاة وهو قسام **الاول**
ما يقيد لها وقد ذكر الثاني ما لا يوجب شيكاً

بيان عن الركن من الوجبات ولربذاً حتى
نجا وزمعه كنيان الفركه او ابعاضها او صفاتها
او وجبات الاثنى في الركوع او الطمانينه او
الرفع من الاولي وكذا زيادة ما ليس بركن
سهواً والسهو في موجب السهو وفي حصوله
والسهو الكثير عادة والسكن الامام مع حفظ
او الرقصه او الطمانينه فيما واجبا الاثنى في الركوعين

الماموم وبالعكس ولا غلبه على طئه لحد طئه ما
شك فيه **الثالث** ما يوجب التلافي بعين سجود
وهو ما شئ من الافعال وذكره في فوات محله
كنسيان قلة العمل حتى قرا السوره ولم يركع
او نسيان الركوع حتى هوى السجود ولم يسجد
او نسيان السجود حتى قام ولم يركع وكذا الشهد

الرابع ما يجب التلا في مع سجود السهو وهو
لبيان السجدة الواحدة أو التشهد والصلاة
على النبي وآله وتبجاء وزعمها فإنه يفعل بعد
التسليم وسجدة له ونيتة اسجد للسجدة المنسية
أو تشهدا لتشهدا المنسي وأصل الصلاة للتسبيح
فرض كذا أداء لوجوبه فترتبه إلى الله ونيتة

بجاء

سجدة السهو اسجد سجدة في السهو في فرض كذا أداء
لوجوبها فترتبه إلى الله ويجب فيها ما يجب في سجدة
الصلاة وذكرها بسم الله وبالله والله أعلم على
سجد والحمد ثم تشهد فيها ويسلم ويحيى فيها
للتسليم في عين محله ناسيا والكلام كذلك والسك
بين الرابع والخمس وللقيام في موضع المعصية

وبالعكس والخط وجوبها كل زيادة وتقصيره
غير مطلقين وهما بعد التسليم مطلقا ولا يجب
فعلها في الوقت ولا قبل الكلام وأن كان الأولي ولا يجب
التعريض في نيتها للأدوية والقضا وأن كان لوجه
ويجب في لاجز المنسية ذلك لما الطهارة والاستقبال
والستر في طي البيع الخامس ما يوجب الاحتياط

في البيع

في البيع

في البيعيات وفي اثني عشر الأول الشك بين
الاثنتين والثلث بعد اكتمال السجدة بين الساتين
الثاني الشك بين الأربعة والأربع مطلقا والبناء
على الأكثر فيها ويتم ما بقي وتتشهد ويسلم
وتحسب بركعه قائما أو ركعتين جالسا الثالث
الشك بين الاثنين والأربع بعد اكتمال السجدة بين

والبناء على الاربع والاحتياط بركعتين قائما **الرابع**

الشك من الاثنين والثلاث والاربع بعد اكمال

السجودتين والاحتياط بركعتين جالسا وكعتين

قائما **الخامس** الشك بين الاثنين والخمس **السادس**

الشك بين الثلاث والخمس بعد الركوع او قبل السجود

السابع الشك من الاثنين والثلاث والخمس

ادنى

الثامن الشك من الاثنين والاربع والخمس في

هذه الاربعه وجه بالبناء على الاقل لانه المتيقن

ووجه بالبطلان في الثلاثة لاحتياطاً والبناء

في الثامن على الاربع والاحتياط بركعتين قائما

وسجود المسبوع **التاسع** الشك من الاثنين والثلاث

والاربع والخمس بعد السجود وحكم الثامن

وبزيد في الاحتياط بركعتين جالسا **العاشر** الشك

من الاربع والخمس بعد السجود وموجب للمعصيتين

كما في فقل الركوع يكون شكاً من الثلاث والاربع

وبعد الركوع فيه قول بالبطلان والاصح

لما فيه بالاول فنجعل الا تمام والمعصيتين الحادى عشر

الشك من الثلاث والاربع والخمس وفنه وجه

بالدين

بالبناء على الاقل واخذ بالبناء على الاربع والاحتياط

بركعه قائما والمعصيتين **الحادية عشر** ان يتعلق الشك

بالسادسه وفيه وجه بالبطلان والاخذ بالبناء

على الاقل ويجعل حكمه حكم ما يتعلق بالخمس ولا بد

في الاحتياط من السنية وصفقتها صلى ركعه او ركعتين

قائما او جالسا في الفرض للعين اداء وقضاء العتقين

54

3.

في اقل من فوفس
العاشر ان لا يكون مجموعتان

خمس بعد الفقرة في الاولى واربع في الثانية بعد الفقرة
 ايضا والفقرت بينهما **الثالث** الخطبتان بعدها ويك
 على من تجب عليه الجمعة ومن لا فلا يشي وطها **والا**
 من الكسوفان والنزله وكل ربح مظل سودا او صفرا
 محفوظ وتختص بامور اربع **الاول** الوقت من طلوع
 نقد الركوع وفي كل ركعة خمس اثنى في نقد الدله في

الركعة الواحدة اذا انزل السورة **الثالث** جواز تبخير
السورة الا في الخامس والعاشر فتيها **الرابع** البناء
على الأقل لو شك في عدد ركوعاتها ووقتها حمولها
واما صلاة الطلوع فتختص بمررتين الاول فعلها
في الغمام او ولاة او الى الحد جائز به الا ضرورة **الثاني**
جعلها بعد الطواف قبل السعي كان وجب واما الجائز

فختص

فتختص بثلاثة اشياء **الاول** وجوب تكبيرات اربع غير
تكبيرية الاحكام **الثاني** في الشهادة ان عقيب الاولى والصلاة
على النبي واهل عقيب الثانية والدعاء للمؤمنين عقيب
الثالثة والدعاء لليت عقيب الرابعة **الثالث** لا ركن
فيها ولا سجود ولا تشهد ولا تسليم ولا ينشئ طمها
الطهارة واما الملتزم فيجب الملتزم فمما نذر من

من الهيئات المشروطة ان فقد وجب الوفا به ولو
عين زمان واخره عملاً قضا وكفرو ويدخل
في شبه المذنب العهد واليمين وصلاة له حياط
والتمتع عن الاب والمستاجر عليه والقضا فانه ليس
عين المعصية فاما هو فعل مثله في فرائعات
التبتيب كما مرو مراعات العدة تماماً او قصر

لا بد

للمراعات الهيئية كهيبة الخوف وان وجب قصر العدة الا انه
اذا عجز عن استيفائها الصلاة او ما ويسقط عنه ولو عجز
ويجوز عن الركعة بالتسيحات الاربع ويجب فيه اليه
والنساء والتخفيف والتشهد والتسليم وانما المعين في
المهيبة وقت الفعل اداء وقضاء وكذا باقي الشروط
فيصح القصاص من فادها لافاد الطهارة واليقين

3

فرضه محموله من الخلف فالحاضر صحا ومزلا
الطاعة لا تثنى ^{بغير العلم بالعرف} برتد مراء ^{بغير العلم بالعرف}
واربعا مطلقا والسافر ثنائيه مطلقا طلاقا
رباعيا ومغريا ^{المستبد} ثنائيه مطلقا
ومغريا ^{الرجوع} وباعيه مطلقا ولو كانت اشتين
الطلاق ^{الطلاق} اطلاقا ثنائيا

عقود

بحمد الله وحسن توفيقه نفعني الله العبد الاقل
 بجابر بن حنبل عن جابر بن عبد الله بن جابر
 المازني عن ابي عبد الله عن ابي عبد الله
 الاصحاح من كتابي في فضائل الابرار
 سنة ثمان وخمسة عشر وثمانين
 وثمان مائة وثمان مائة
 ربه العالمين

فقد انقلبت هذه على وجهها
وسميت في وجهها

Handwritten Persian text in a list format, likely a library inventory or a list of books. The text is written in a cursive script and includes several lines of entries, some of which are underlined. The entries appear to be titles of books or documents, possibly related to the library mentioned in the stamp above.

